

BİR BULUT GİBİ
(SEÇME ŞİİRLER)
WILLIAM WORDSWORTH

VakıfBank Kùltür Yayınları: 0058
Edebiyat: 017

BİR BULUT GİBİ

(SEÇME ŞİİRLER)

WILLIAM WORDSWORTH

Türkçesi

Nazmi Ağıl

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Hüseyin Yorulmaz

Yayın Müdürü

Dr. Hasan Aksakal

Tasarım ve Yayın Kimliği

Bülent Erkmen

Kapak Görseli

Faruk Özcan

Kitap Editörü

Dr. Erdem İlgi Akter

Sayfa Uygulama

Faruk Özcan

Son Okuma

Mutlu Dursun

VakıfBank Kùltür Yayınları

Büyükdere Caddesi

No: 97 –Kat 4

Şişli 34394 İstanbul

Telefon: 0 212 354 5730

www.vbky.com.tr –info@vbky.com.tr

Sertifika No: 40141

© Vakıf Pazarlama San. ve Tic. A.Ş., 2020

ISBN 978-605-7947-63-5

Kitabın Türkçe yayın hakları VakıfBank Kùltür Yayınları'na aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Baskı

Ofset Yapımevi

Şair Sokak No: 4, Çağlayan Mahallesi,

34410 Kağıthane, İstanbul

Telefon: 0 212 295 86 01

Sertifika No: 45354

1. Baskı: Ağustos 2020

BİR BULUT GİBİ

(SEÇME ŞİİRLER)

WILLIAM WORDSWORTH

TÜRKÇESİ

NAZMİ AĞIL

WILLIAM WORDSWORTH

İngiliz Romantizminin kurucusu kabul edilen William Wordsworth 7 Nisan 1770'te doğdu. Üniversite eğitimi sırasında patlak veren Fransız Devrimi ve içine doğduğu Sanayi Devrimi Wordsworth'ün dünya görüşünü büyük ölçüde şekillendirdi. Samuel Taylor Coleridge ile birlikte İngiliz edebiyatında Romantik Çağı başlatan ortak şiir kitabı *Lirik Baladlar* (1798) ile tanındı ve bu eserin ikinci baskısına yazdığı önsöz, İngiltere'de Romantizmin manifestosu kabul edildi. Wordsworth'un *magnum opusu*, yıllar boyunca üzerinde çalışıp sürekli revize ettiği yarı-otobiyografik bir şiir olan *Prelüd: Bir Şairin Zihinsel Gelişimi*'dir (Türkçesi: Nazmi Ağıl, Yapı Kredi Yayınları, 2010). Sanayi toplumu karşı ortaya koyduğu ekolojik duyarlılığıyla William Wordsworth, uzun yıllar boyunca insanların "doğaya dönüş" arzusunun sesi olarak kabul edildi. 1843'te Kraliçe Victoria tarafından kraliyet şairi unvanıyla onurlandırılan Wordsworth 23 Nisan 1850'de vefat etti.

NAZMİ AĞIL

1964'te Eskişehir'de doğdu. Kuleli Askeri Lisesi ve Boğaziçi Üniversitesi İngiliz Edebiyatı bölümünü bitirdi, doktora derecesini aynı bölümden W. H. Auden üzerine yaptığı bir çalışmayla aldı. İngilizce öğretmeni olarak çalıştı, şimdilerde Koç Üniversitesi İngiliz Dili ve Karşılaştırmalı Edebiyat bölümünde öğretim üyesi. 1998 Yunus Nadi Şiir Ödülü sahibi Ağıl'ın toplu şiirleri *Yağmura Bunca Düşkün* adı altında yayımlandı. Ağıl ayrıca *Beowulf*, *Prelüd*, *Canterbury Hikâyeleri* ve *Astrophil ile Stella*'nın da aralarında bulunduğu birçok önemli eseri dilimize kazandırdı.

İÇİNDEKİLER

Önsöz	İkaz ve İtiraz
Nazmi Ağıl	037
008	
Dünya Çok Fazla Bize	Düzden Bakınca
019	045
Baharın İlk Günlerinde	Londra, 1802
Yazılmış Dizeler	053
021	Westminster Köprüsü
Kalbim Yerinden Fırlar	Üzerinde Yazılmış Dizeler
025	055
Enfes Bir Akşam Bu,	Bilmediğim Kimseler
Sakin ve Geniş	Arasında Dolaştım
027	057
Bir Bulut Gibi Yalnız	Tuhaf Tutku Nöbetleri
Dolaştım	Yaşadım
029	061
Yalnız Orakçı	İssız Yollar Arasında
033	Yaşardı
	067

Bir Uyku Mühürlemişti
Ruhumu

069

Yedi Kardeşiz

071

Azim ve Özgürlük

083

Tintern Manastırı'nın
Birkaç Mil Yukarısında

Oluşturulmuş

Dizeler,

13 Temmuz 1798'deki

Bir Gezi Sırasında Wye

Kıyılarını Yeniden Ziyaret

Etmenin Üzerine

103

*Elimden tutup
beni Őir evirisinin büyülü dünyasına çeken
Cevat apan ustaya teŐekkürlerimle...*

ÖNSÖZ

NAZMİ AĞIL

18. yüzyılın sonlarından 19. yüzyılın ortalarına kadar uzanan Romantizm Avrupa’da büyük oranda “Aydınlanma Çağı” adıyla anılan önceki yüzyılın anlayışına tepki olarak doğan; resimden müziğe, mimariden edebiyata kadar birçok alanda etkili olmuş ve aslına bakılırsa etkileri halen devam eden bir düşünce devrimidir. Belli başlı özellikleri arasında tabiatın güzelliklerine karşı derin bir hayranlık, duyguların mantıktan üstün tutulması, hayalgücüne verilen önem, dikkatin dış dünyadan sanatçının iç dünyasına dönüşü, sanatta klasik yaratım kurallarına karşı çıkış, halk kültürüne ve diline yaklaşma çabası, uzak, gizemli, Gotik konulara ve ortaçağ romanslarına duyulan ilgi sayılabilir. Akım zaten adını klasik edebiyatın ölçülü, süslü, resmi, yapay diline ve akılcı bir çerçevede kalmayı seçen kurgusuna birçok açıdan tezat oluşturan bu romanslardan alır. İngiltere’de William Blake, Charlotte Smith, William Cooper, Thomas Gray gibi öncülleri olsa da Romantizmin asıl olarak William Wordsworth ve Samuel Taylor Coleridge’in 1798’de ortak yayınladıkları *Lirik Baladlar* adlı şiirlerle başladığı kabul edilir. Kitaptaki şiirlerin çoğunun ona ait olması (Coleridge aralarında meşhur “Yaşlı Gemicinin Şarkısı”nın

da bulunduğu sadece dört Őiirle katkı yapmıŐtı) ve 1800 tarihli ikinci basıma yazdığı 6ns6zde yeni akımın prensiplerini ortaya koymasđı nedeniyle Romantizmin babası olarak Wordsworth'6e anmak yanlış olmaz.

William Wordsworth 1770'te İngiltere'nin Cumberland bölgesinde d6nyaya gelir. Sekiz yaŐında annesini, on 6ç yaŐında babasını kaybeder. KardeŐleriyle birlikte akrabalarının yanında b6y6r. Sonradan belirttiğine g6re, bu dönemde akrabalarıyla ge6inememesi bir a6ıdan yararlı olmuş, sđk sđk kendini dağlara, derelere atması Şair kimliğininin bi6imlenmesinde rol oynamıŐtır. Ancak babası noter olan ve evlerinde o zamana g6re hatırı sayđlır bir k6t6phane bulunan Wordsworth'6n, aslında, 6ocukluğunda iyi bir eğitim aldığını da unutmamak gerekir. Liseden sonra Cambridge 6niversitesi'ne giden Şair, notları 6ok parlak olmasa da, buradan diploma almayı baŐarır. Ama 6niversite yaşamının ona asıl kattığı, okuldan bir arkadaŐıyla Fransa, İsvi6re ve İtalya'ya yaptığı dağ y6r6y6Ő6 olur. Bu vesileyle Fransız Devriminin en coŐkulu g6nlerine tanıklık etme fđrsatđ bulan Wordsworth, mezun olur olmaz soluğu Fransa'da alır. Orada Annette Vallon adındaki sevgilisinden bir 6ocuğu olur, ne var ki, Wordsworth o sıra İngiltere'ye d6nm6Ő ve iki 6lke birbirleriyle savaŐa tutuŐmuŐtur. Bu y6zden Şairin Fransa'ya yeniden gitmesi 6ok yıllar sonra, İngiltere'de evlenip 6oluk 6ocuğa karıŐmıŐken kismet olacaktır. Onun Őiirine inanan bir dostunun sağladığı maddi imk6nla, kendisine 6m6r boyu en yakın destek ve ilham kaynağı olan kızkardeşi Dorothy ve karısıyla birlikte G6l B6lgesinde b6y6k6e bir eve

yerleşirler. Ünü yayılmaya başlayınca devlet Wordsworth'e destek olur ve pek iş yapmadan maaş almasını sağlayacak bir makam verir. En verimli dönemi çok gerilerde kalmış olsa da, 1840 yılında kraliyet şairi ilan edilir ve 1850'deki ölümüne kadar yazmaya devam eder.

Wordsworth'ün tüm bu hayat hikâyesini (nedense Annette ile ilgili bölüm hariç) şairin otuz yıl boyunca türlü değişikliklerle yazmayı sürdürdüğü ve ancak ölümünden sonra yayınlanan *Prelüd: Bir Şairin Zihinsel Gelişimi* adlı uzun şiirde buluruz. On dört bölümden oluşan bu uzun anlatıda şair Tabiatın ruhunu ve zihnini doyurduğu çocukluk yıllarından başlayarak, sık sık derslerden kaçıp dağlarda yürüyüşe çıktığı üniversite dönemlerine uzanır, yerinde gözleme fırsatı bulduğu ve ilk evrede kendisini çok heyecanlandıran, ancak sonradan neden olduğu şiddeti sorgulayacağı Fransız Devrimine değinir. Sonraki bölümlerde onun Londra'nın dinamik kalabalıklarından da en az Tabiatındaki kadar zevk aldığını görsek de, şairin gönlü yine besleyiciliğiyle küçük yaşta kaybettiği annesinin yerini tutan Tabiatıdır. Nitekim son bölümde bir dağın zirvesinden aşağılardaki manzara ya bakarken zihninde yüce duygular uyanacak, evrende var olan her şeyin bir bütün olduğunu fark edecektir. Diğer yandan, bu noktada insan yaratıcılığının kaynağı olarak gördüğü Hayalgücünü şimdiye kadar her şeyin üzerinde değer verdiği Tabiata üstün tuttuğunu da gözden kaçırmamak gerekir. Bir eleştirmene göre, zaten Wordsworth bilinçaltında annesine ya da onun yerine koyduğu Tabiata bağımlılığından kurtulmak istemektedir.

Birçokları için *Prelüd* şairin başyapıtı sayılır, fakat bu başyapıtı giden yolu açan şiirlere, *Lirik Baladlar*'a dönersek, Wordsworth "Önsöz"de, bu şiirlerin o zamana kadar yazılanlardan çok farklı olduğunu, çoğu kimsenin bunları garipseyeceğini düşündüklerini belirtir. Sözlerine, çalışmalarının deneysel bir amaç taşıdığını ve halkın kullandığı dille, konuşma havasında, sıradan olayları şiir değerini koruyarak anlatmanın mümkün olup olmadığını görmek istediklerini açıklayarak devam eder. Wordsworth'e göre, şiir "kendiliğinden kabarıp taşan güçlü duyguların daha sonra sakın kafayla hatırlanıp" kaleme alınmasıdır ve yazım süreci dört aşamalıdır: Önce güçlü duyguları uyandıran yaşantı tecrübe edilip not alınmalı, sakın bir zamanda bu yaşantı hatırlanmaya çalışılmalı, süzülüp gereksiz tüm ayrıntılardan temizlenmeli ve son olarak halkın anlayacağı bir dille ifade edilmelidir. Ardından Wordsworth, hayalgücüne değinir. Ona göre, insan zihni dış uyarıları kaydeden pasif bir organ olmanın çok ötesinde, hayalgücü sayesinde Tanrısal bir yaratıcılığa sahiptir. Bu nedenle her şey şiire konu olabilir, yeter ki kişi en önemsiz görünen varlık ve olgulara anlam verebilecek yetiye sahip olsun. Bu işi en iyi yapabilecek kişiler Tabiatla iç içe, dimağları kültürün yapaylığıyla bulanıklaştırıcı etkisinden uzak yaşayan köylülerdir. "Sanat için sanat değil, hayat için sanat" kuralını benimseyen Wordsworth'e göre, şiir insanlara ahlaki ve felsefi değeri öğreterek onları yüceltme amacını güder. Dolayısıyla şair de halkın üstünde ilahi güçlere sahip bir varlık değil, halkın arasından çıkmış biridir. Onu toplumun geri kalanından

ayırt eden, sadece onlardan daha güçlü bir duyarlılığa sahip olmasıdır.

Wordsworth'ün şiirlerinde ne derece halkın dilini kullandığı tartışma götürür, ancak özellikle kahramanlarını sıradan kişiler arasından seçtiği ve çoğu zaman sade ve anlaşılır ve hatta bazen gülünç kaçacak derecede basit bir üslupla yazmaya çalıştığı gerçektir. Önceden belirlemeyip kendisinin yazmış olduğu şiirlerden yola çıkarak ortaya koyduğu bu prensipleri ve Romantik şiirin yukarıda anılan pek çok özelliğini elinizde tuttuğunuz seçkide gözlemek mümkündür. Öyleyse şimdi kitapta yer alan şiirlere kısa bir bakış atabiliriz:

Doğayı sorumsuzca tüketirken kendi hayatlarımızı da mahvettiğimizi acıyla idrak ettiğimiz bu günlerde özel bir anlam taşıyan ve kentli insanın hem Doğadan hem kendi doğasından yabancılaşmasına ağıt yakan “Dünya Çok Fazla Bize” adlı şiir bu yüzden ilk sırada. Benzer şekilde “Baharın İlk Günlerinde Yazılmış Dizeler” şiirinde Wordsworth Tabiattan uzaklaştığı için, birbirine eziyet eden ve Dünyayı yaşanmaz bir yer kılan insanın aptallığına yas tutar. “Kalbim Yerinden Fırlar” adlı şiir Romantik dönemin çocuksu sevinçlere, dünyaya bir çocuğun saflığı içinde bakmaya ne kadar çok önem verdiği için bir örneğidir. Wordsworth orta yaşlara gelmesine rağmen içindeki çocuğu yaşattığı için gurur duymakla kalmayıp bunun yaşlılıkta da böyle olmasını diler. “Çocuk babasıdır İnsanın” dizesi şaşırtıcı gelebilir, ancak, yetişkinlerin çocukluğun içinden çıkarak geldikleri ve insanın soyunun henüz uygarlığın kurumları tarafından

bozulmadığı ilk evrelerinde masumiyet açısından çocuklara benzediği düşünülürse durum netleşecektir. Son bölümde Tanrı'nın yeryüzündeki her varlığın içinde barındığına inanan Panteistik dünya görüşünün izlerine rastlarız. “Enfes Bir Akşam Bu, Sakin ve Geniş” Wordsworth'ün Fransa'da bıraktığı, o sıra dokuz yaşındaki kızıyla sahilde yaptığı bir yürüyüşten doğmuştur. Bu şiirde Wordsworth, yaşından dolayı kızı, etrafında gördüğü muhteşem manzarada yatan kutsiyeti idrak edemese de, bunun önemli olmadığını, onun zaten hâlâ Tabiatla iç içe yaşadığını belirtir. “Bir Bulut Gibi Yalnız Dolaştım” Wordsworth'ün önsözde yaptığı şiir tanımıyla tam bir uyum içindedir. Şair gördüğü manzaranın asıl anlamını ilk heyecanı geçtikten sonra, bu tecrübe üzerinde düşünürken kavrar. “Yalnız Orakçı” adlı şiir de benzer şekilde, Wordsworth'ün şiirlerini yazarken hatırlayıp öyküneceği halk dilinin, müziğinin üzerinde bıraktığı etkiyi anlatır. “İkaz ve İtiraz” adlı şiirde kendisini kitap okumak yerine aylak aylak Tabiatı gözlemekle eleştiren dostuna, şair, kulak verilecek olursa etrafımızdaki tüm varlıkların bize bir şeyler söylediği cevabını verir. Aynı düşünce bir sonraki şiir olan “Düzden Bakınca” adlı şiirde de ifade edilir. Şiirin “Tersten Bakınca” anlamına gelen başlığını bu şekilde çevirmeyi seçtik, çünkü Wordsworth az evvel kendisini uyaran arkadaşına seslenip, onu kitapların dünyasından çıkıp duyularını gerçek dünyaya açmaya davet ediyor. Ona göre, sessizce oturup, başka hiçbir şey yapmadan Tabiatı gözlemek atalet değil, “bilgece pasiflik”tir. Çünkü o sırada zihin, aslında, dış dünyadan algıladığı duyuları an-

lamlandırmakla meşguldür ve Tabiatla insanın hayalgücü arasındaki karşılıklı iletişim gerçek bilgiyi doğurur. “Londra, 1802” zamanın İngiltere’sine dönüp bakar ve “mihrap, kılıç, kalem ve ocak” sembolleriyle ülkenin dini, askeri, entelektüel kurumları ve “ocak”la aile yaşamının yozlaşmasını eleştirirken, 17. yüzyılda yaşayıp “Kayıp Cennet” adlı başyapıtın yanısıra çeşitli sosyal ve politik konularda kaleme aldığı makalelerle yol gösterici olan John Milton’dan yardım dileğinde bulunur. “Westminster Köprüsü Üzerinde Yazılmış Dizeler” adlı şiirde Wordsworth’ü uygarlıkla barışmış görürüz. Daha önce güneşin hiçbir zaman kentin üzerine doğduğu gibi doğmadığını belirten dize, dumansız bir sabahta şairin izlediği manzaraya dinsel bir nitelik katar. Bu şiirden dolayı Wordsworth Thames Nehrinin kirliliğini, köprü altında uyuyan evsizlerin, kentte hüküm süren sefaletin ve dilenen çocukların varlığını görmezden gelmekle suçlanmıştır. Ancak şairi büyüleyen güzelliğin kentin henüz uyanmadığı, insan faaliyetlerinin başlamadığı bir zamanda gözleniyor olmasının imkân tanıdığı farklı bir yorum belki onu bir derece temize çıkarır: Son dizede belirtildiği gibi, kalbi kıpırtısız yatan kentin cazibesi ölü olmasından, bir başka deyişle, uygarlığın tamamen Tabiatın hükmü altında bulunmasından mı kaynaklanmaktadır? “Bilmediğim Kimseler Arasında Dolaştım”, “Tuhaf Tutku Nöbetleri Yaşadım”, “İssız Yollar Arasında Yaşardı”, “Bir Uyku Mühürlemişti Ruhumu” başlıklı şiirler kimliği tartışmalı Lucy adında bir kadının ölümünden dolayı duyulan üzüntüyü anlatır. Kimi eleştirmene göre, Lucy, şairin ölümünden

çok korktuğu kızkardeşi, kimine göre bir ara dostluklarının bozulduğu Coleridge ve kimine göre ise kaybederim diye endişelendiği esin perisidir. “Bir Uyku Mühürlemişti Ruhumu” adlı şiirde Wordsworth’ün bir tanrıça gibi algıladığı güzelliğin sahibi artık ölüdür. Ama şaire göre neyse ki ölüm yeryüzünün bir parçası olarak hayatın döngüsüne karışmak suretiyle bir anlamda ölümsüzlüğe kavuşmak demektir. Bu düşüncenin çok da avutucu olduğunu söylemek zor. “Yedi Kardeşiz” adlı şiirdeki kardeşlerinin öldüğünü bir türlü kabullenmeyen küçük kız çocuksu sezgisiyle bizim bilmediğimiz bir şeyi biliyor sanki. “Azim ve Özgürlük” ya da “Sülük Toplayıcı” adıyla bilinen şiirde, Wordsworth ölen şairleri, Chatterton’ı ve Robert Burns’ü hatırlayıp yaşamın değeri konusunda karamsarlığa kapılmaktan kendini alamaz. O sıra bataklık kıyısında sülük toplayarak geçimini sağlayan bir ihtiyarın yaşama tutunma azmi karşısında kendi duygularından utanır. “Önsöz”de Wordsworth, yaptıkları iş bölümüne göre Doğaüstü olayları sıradan olaylar-
mış gibi sunmanın Coleridge’in, sıradan olaylara doğaüstü özellikler atfetmenin ise kendisinin görevi olduğunu belirtir. Dolayısıyla öteki birçok şiirinde olduğu gibi, buradaki sıradan karşılaşmada, şaire göre, tanrısal bir aklın parmağı vardır. Bu gücü Wordsworth bu seçkideki son şiir olan ve kısaca “Tintern Manastırı” olarak anılan eserinde “Gün batımlarının aydınlığında, okyanusun/Etrafında, canlı havada, mavi gökte/Ve insan beyninde barınan:/Bir hareket ve bir ruh, tüm akıl sahibi/Varlıkları, tüm düşüncelerin tüm nesnelere/Dürten ve her şeyin içinde devinen.” sözleriyle

tanımlayacaktır. Söz konusu gücün varlığını fark ediş i, yine yaşantılarını hatırlama yoluyla zihninde tekrarlayıp anlamlandırdığı zamana denk düşer. Bu şiirde de yıllar sonra Dorothy'le birlikte aynı manastır önünde durup manzarayı seyrederken uzakta, kentlerde yaşadığı günlerde bu manzaranın hatırasıyla avunduğunu söyler. Bu günün yaşantısı da ileride hoş bir anıya dönüşecektir ve Wordsworth, kendisi öldükten sonra kardeşinin o anki mutluluklarını hatırlayarak teselli bulmasını ister.

Modern hayat kentlerde yaşanıyor. Beton duvarlar, demir çitler ve benliğimizi gün gün esir alan sanal âlem bizi gerçek dünyanın sahici yaşantılarından mahrum bırakmakta. Dorothy kadar şanslı değ iliz, bu gidiş le, ileride hatırasıyla acılarımızı dindirecek deneyimlerimiz de olmayacak. Öyleyse, Wordsworth'ün bizi hem Tabiatla hem kendi tabiatımızla barışmaya çağ ıran sesine acilen kulak verme zamanı.

BİR BULUT GİBİ
(SEÇME ŞİİRLER)

THE WORLD IS TOO MUCH WITH US

The world is too much with us; late and soon,
Getting and spending, we lay waste our powers;—
Little we see in Nature that is ours;
We have given our hearts away, a sordid boon!
This Sea that bares her bosom to the moon;
The winds that will be howling at all hours,
And are up-gathered now like sleeping flowers;
For this, for everything, we are out of tune;
It moves us not. Great God! I'd rather be
A Pagan suckled in a creed outworn;
So might I, standing on this pleasant lea,
Have glimpses that would make me less forlorn;
Have sight of Proteus rising from the sea;
Or hear old Triton blow his wreathèd horn.

DÜNYA ÇOK FAZLA BİZE

Dünya çok fazla bize, bitmek bilmez bir yarış,
Kazan harca, hep çöpe olan tüm güçlerimiz.
Doğada bize ait dediklerimiz ne az,
Verdik kalplerimizi, aşağılık bir bağış!
Göğsü mehtaba doğru inip kalkan bu deniz,
Şimdi uyuyan çiçek, ama sonradan tekrar
Uluması saatler boyu sürecek rüzgâr.
Bunların ve hepsinin havasında değiliz.
Coşturmuyor bizleri, Tanrım! Ah neden sanki
Eski inancı emmiş bir Pagan değilim ben?
O zaman bu hoş kırdı durup baktığım yerden
Hüznümü azaltacak şeyler görürdüm belki.
Sudan kalkan Proteus'u görür, duyardım
Triton'u çelenkli borusunu üflerken.

**LINES WRITTEN
IN EARLY SPRING**

I heard a thousand blended notes,
While in a grove I sate reclined,
In that sweet mood when pleasant thoughts
Bring sad thoughts to the mind.

To her fair works did Nature link
The human soul that through me ran;
And much it grieved my heart to think
What man has made of man.

Through primrose tufts, in that green bower,
The periwinkle trailed its wreaths;
And 'tis my faith that every flower
Enjoys the air it breathes.

BAHARIN İLK GÜNLERİNDE YAZILMIŞ DİZELER

Binlerce karışık nota duydum
Bir koruda yaslanmış, oturuyorken.
O tatlı ruh halinde, hani hüznün
Doğar ya hoş düşüncelerden.

Benim de içimdeki insan ruhuna
Bağlamış güzel işlerini Tabiat.
Ah, içimi nasıl da sızlatıyor
İnsanın insana ettiği fakat.

Çuha çiçekleri arasından menekşeler
Uzatıyordu çelenklerini o yeşil çardakta.
İnancım o ki her çiçek aldığı nefesin
Tadını doyasıya çıkarmakta.

The birds around me hopped and played,
Their thoughts I cannot measure:–
But the least motion which they made
It seemed a thrill of pleasure.

The budding twigs spread out their fan,
To catch the breezy air;
And I must think, do all I can,
That there was pleasure there.

If this belief from heaven be sent,
If such be Nature's holy plan,
Have I not reason to lament
What man has made of man?

Sekip oynuyordu kuşlar çevremde,
Ne düşündüklerini elbet bilemem ben:–
Ama sevinçleri belliydi
En küçük titreyişlerinden.

Esen meltemi yakalamak için
Kanatlarını açıyordu tomurcuklanan dallar,
Ve düşünene, bakına şu gerçeğe vardım:
Orada mutluluk var.

Eğer bu inanç göklerden geldiyse,
Şayet bu kutsal planı kurduysa Tabiat,
İnsanın insana ettiğine yas
Tutmakta haksız mıyım fakat?